

CALLIMACHUS

LVIII (8)

5 μικρή τις, Διόνυσε, καλὰ πρήσσοντι ποιητῆ
 ῥῆσις· ὁ μὲν “νικῶ” φησὶ τὸ μακρότατον.
 ᾧ δὲ σὺ μὴ πνεύσης ἐνδέξιος, ἦν τις ἔρηται
 “πῶς ἔβαλες;”, φησὶ “σκληρὰ τὰ γιγνόμενα.”
 τῷ μερμηρίζαντι τὰ μὴ ἔνδικα τοῦτο γένοιτο
 τοῦπος, ἐμοὶ δ’, ὦναξ, ἢ βραχυσυλλαβίη.

LIX (59)

5 εὐδαίμων ὅτι τᾶλλα μανεῖς ὠρχαῖος Ὀρέστας,
 Λεύκαρε, τὰν ἀμὰν οὐκ ἐμάνη μανίαν,
 οὐδ’ ἔλαβ’ ἐξέτασιν τῷ Φωκέος, ἅτις ἐλέγχει
 τὸν φίλον· ἀλλ’ αἶ χ’ ἐν δρᾶμ’ ἐδίδαξε μόνον,
 ἢ τάχα κα τὸν ἐταῖρον ἀπώλεσε. τοῦτο ποιήσας
 κῆγὼ τοὺς πολλοὺς οὐκέτ’ ἔχω Πυλάδας.

LX (24)

ἦρως Ἡετίωνος ἐπίσταθμος Ἀμφιπολίτεω
 ἴδρυμαι μικρῷ μικρὸς ἐπὶ προθύρῳ,
 λοξὸν ὄφιν καὶ μῦνον ἔχων ξίφος· ἀνέρι δ’ ἵππεῖ
 θυμῶθεις πεζὸν κάμει παρωκίσατο.

LXI (62)

Κυνθιάδες, θαρσεῖτε· τὰ γὰρ τοῦ Κρητὸς Ἐχέμμα
 κεῖται ἐν Ὀρτυγίῃ τόξα παρ’ Ἀρτέμιδι,